

"İşte ey nefis! Sen bu ücreti almışsın. Ubudiyet gibi lezzetli, nimetli, rahatlı, hafif bir hizmetle mükellefsin. Hâlbuki buna da tembellik ediyorsun..." Bu paragrafı, sonunda zikredilen ayet ile birlikte izah eder misiniz?

Ayet- i Kerime'nin meali şöyle:

"De ki: Ancak Allah'ın lütuf ve rahmetiyle (yalnız bunlarla) **sevinsinler** (ferahlansınlar). **Bu, onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır."** (Yunus, 10/58)

Ayet-i Kerime'de müminlerin dünya malıyla, makamıyla, zevk ve sefasıyla değil, ancak Allah'a imanla ve kendileri için hazırlanan ebedî cennetle ferahlanmaları, dünyanın geçici sıkıntılarına karşı ebedî saadeti düşünüp rahat etmeleri ders veriliyor. Allah'ın bu sonsuz ihsanları, **"onların toplayıp durduklarından daha hayırlıdır."**

Dersin devamında, **"Cenâb-ı Hak, Cennet'i ve saadet-i ebediyeyi mahz-ı fazl ve keremiyle ihsan eder."** buyuruluyor. Cennet, mümin kullara, imanlarına mükâfat olarak ihsan edilmiştir. O sonsuz saadet diyarı amelle kazanılmaz. Ameller cennetteki farklı dereceleri netice verirler.

Üstad Hazretleri, *"İman bir manevi tuba-i cennet çekirdeğini taşıyor."* buyurmakla bu hakikati ders vermiştir.

Cennetin amelle kazanılamayacağı iki ayrı yönüyle ispat ediliyor.

Birincisi; "Sen bu ücreti almışsın." cümlesiyle ders verildiği gibi, insanın ibadeti geçmiş nimetlere bir şükür içindir. İnsan bir ömür boyu durup dinlenmeden ibadet etse, ne yoklukta kalmayıp var olmasının, ne hayvan olmayıp insan olmasının ne de dalalette kalmayıp hidayete ermesinin şükrünü eda edebilir. Yaptığımız ibadetler bir tek azamızın yahut duygumuzun bile şükrüne kâfi gelmez.

İkincisi; ubudiyetin zor ve külfetli bir iş olmayıp aksine **"lezzetli, ni'metli, rahatlı, hafif"** olmasıdır. Kâmil insanlar, Allah'ın huzuruna çıkmaktan, ona ibadet etmekten, ona dua ve münacatta bulunmaktan lezzet alır ve bunu büyük bir nimet bilirler. Kalbleri ve ruhları bu manevi sofradan gıdalanmakla dünyanın sıkıntılarından sıyrılıp rahat bulur.